

PŘÍBĚH

povídka

O ZASNĚŽENÉM SNĚHULÁKOVI

Byl jeden rozlehlý, hluboký, tajemný les. Mezi lidmi se povídalo, že tam prý straší. Málokdo se do lesa odvážil jít na houby či borůvky, a když, tak jen na samý kraj. A přitom se lidé báli naprosto zbytečně! Ano, v lese žilo mnoho prapodivných stvoření, ale všechna byla dobráky od kosti... Stejně tak i Rampušák. Malý skřítek, který miloval zimu. A který tuze rád pomáhal ostatním lesním obyvatelům, které zima potrápila. Pomohl už ledaskomu — třeba ježkovi či víle Studničce.

Ode dne, kdy pomohl zaječici, uplynulo už mnoho dní. Prochodil známá místa v lese křížem krážem, ale naštěstí nikdo nepotřeboval pomoc. Rampušák se proto rozhodl zase se vydat na pořádně dlouhou procházku, do vzdálených míst, kam téměř nechodil. Třeba tam najde někoho, komu bude moct pomoci.

A tak se skřítek zatoulal až na samý kraj lesa. Byl tu poprvé a nestačil se divit. Z lesa byl zvyklý na spoustu stromů. Teď se před ním rozprostírala široká, rozlehlá krajina bez jediného stromčku. Zasněžená pole. Jednotvářná bílá plocha, kam jen oko dohlédlo. Jen na jednom místě v dálce bylo vidět pár vesnických domečků.

Rampušák byl tou neobvyklou podivnou uchvácen. Kdyby chtěl dojít až na kraj vesnice, trvalo by mu to velkou spoustu dnů. Snad poprvé si uvědomil, jak je malíčkový...

Jak se tak rozhlížel po krajině, všiml si malého kopečku. Vypadal zvláštně a skřítek se proto vydal blíž, aby si tu prapodivnou hromádku sněhu mohl lépe prohlédnout. Když přišel blíž, vykřikl

překvapením. Ta zasněžená hromádka byla sněhulák!

„Chudáček malý,“ pomyslel si Rampušák, „vždyť ještě chvilku a sněhuláček by se v sněhu dočista ztratil!“ Skřítek opatrně odhrabával sněhové závěje, dokud sněhulák nebyl zase vidět. A, světe, div se, na Rampušáka se pomalu podívalo jedno oko, druhé oko, a než se skřítek stihl vzpamatovat z leknutí, sněhulák mu poděkoval. Rampušák a sněhulák si chvíli povídali. Sněhulák vyprávěl o dětech, které ho postavily, a o jejich strachu z lesu, skřítek mu na oplátku pověděl o své jeskyni a svých kamarádech.

„Rampušáčku, prosím,“ začal sněhulák, „mohl bys mě vzít do své jeskyně? Nebudu ti překážet. Tady venku zase bude sněžít. Nebo vysvitne sluníčko, oteplí se. Jedno i druhé by byl můj konec. Prosím!“

„Samozřejmě, že se mnou můžeš bydlet. Už jsem si tolikrát říkal, že je mi doma v jeskyni samotnému smutno. Budu s tebou bydlet moc rád.“

A tak si skřítek Rampušák odnesl sněhuláčka domů. Postavil ho do nejtemnějšího kouta, protože tam byla největší zima, tam se sněhulák nerozpustí ani uprostřed horkého léta. A aby sněhuláčkovi nebylo smutno, když byl skřítek na svých procházkách, postavil mu Rampušák ze sněhu druhého sněhuláčka, tedy vlastně sněhulačku. Sněhulák byl rád, že má kamarádku, se kterou si může celé dny povídat.

Jen Rampušák chodil na procházku a hledal místa, kde by mohl pomoci někomu, kdo se ocitl v nesnázích...

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 27. 2. 2019

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

324

SIHÁČEK

únor 2019

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

13. 2. — zůstaly po sněhu jen tu a tam stopy. Bylo těsně nad nulou a i s ohledem na pokračování dlouhodobé hry jsme zůstali v klubovně.

Tentokrát četl z příběhu o cestě k Osamělé hoře Milach. Naši cestovatelé byli zajati lesními Elfy. Ti však nemají ponětí o tom, že do jeskyní vnikl i Bilbo s nasaženým prstenem (takže neviditelný). Úkolem všech bylo hledat, jak osvobodit trpaslíky ze zajetí. Hledali jsme tak k zámkům správné klíče...

Potom přišla řada na dvojici her, ve které hrály hlavní roli sirky. Jako první jsme se snažili zbavit co nejvíce sirek v »kostkové loterii«, potom jsme se zbavovali sirek tak, že jsme jeden za druhým, a jednu po druhé ukládali na skleněnou láhev.

Dalším v pořadí bylo přebíhání mezi židlemi. Dvojice účastníci se akce, se snažila po přeběhu chytit provaz a zatáhnout. Ten kdo byl první zvítězil. Na závěr jsme hledali cestu minovým polem.

Před závěrem jsem vyhlásili vítěze lednového bodování — gratulujeme Káji, získala první měsíční cenu v roce 2019, rozdali si rozdali nové číslo oddílového časopisu, a připomněli si návratky pro výpravu 23. února...

20. 2. — už sníh ve městě nebyl vůbec. Teploty kolem osmi stupňů, polojasno.

Z cesty k Osamělé hoře četla Kája, a to o přípravě k útěku z paláce lesních elfů. Čekal na nás útěk ve vinných sudech. První úkol byl — vlézt se do sudu. Tady to ti menší měli o dost jednodušší... Potom jsme se oblékli a vyrazili ven „přeskakovat po sudech“ na druhou stranu řeky. Tady to zase měli jednodušší ti starší.

Potom jsme se přesunuli do klubovny a tady si, lovem obrázků, nejprve připomněli pomocná slova morseovky, a potom luštili některé z variant na písmenkové šifry.

Na závěr si Ondřej vyzkoušel, jaké je to vlézt do sudu a pak se v něm koulet. Pak jsme si ještě na chvíli zahráli „1, 2 zombie jde...“

Před rozchodem jsme si rozdali šušně za leden, a pověděli si pár slov k víkendové výpravě.

OSAMĚLÁ HORA

V minulých dvou týdnech jsme

se posunuli na cestě k Hoře třikrát. Poprvé jsme byli »zajati lesními Elfy«, týden nato jsme zorganizovali »útěk ve vinných sudech«, a naposledy jsme putovali kolem lesní řeky...

	K	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	ZK		
1 Veverka	3	3	2	1	3	3	2	2	3	3	-	3	2	2	-	3	3	5																			48	
2 Kája	3	3	3	1	3	2	3	2	2	3	3	3	1	3	3	1	3	3	2	1	3	6																53
3 Ondřej	3	2	2	1	2	3	2	3	2	0	0	3	3	-	1	3	-	1	-																		31	
4 Tete	3	1	-	-	2	3	1	2	1	-	3	3	-	1	1	3	3	3	2	5																	37	
5 Matyáš	3	2	3	2	2	-	-	3	2	-	2	-	-	1	1	-	-	3	-																	24		
6 Jáša	3	2	-	3	-	-	-	3	2	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-																	15		
7 Maťo	3	2	-	-	-	2	2	1	1	3	2	3	2	-	-	-	-	-	-	6																27		
8 Matouš	-	-	-	2	3	-	-	3	-	1	2	3	-	1	2	-	2	1	-																	20		
9 Paťa	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	1	2	2	1	1	2	5														31		
10 Kája ml.	-	-	2	-	-	1	-	1	1	1	2	-	-	1	2	-	-	2	-																	13		
11 Olča	3	2	-	3	2	-	-	1	-	-	3	1	-	1	3	-	2	1	-																	22		
12 Dave	3	3	2	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																	11		
13 Eli	3	2	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5																12		
14 Lucka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																	0		
15 Vendy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																	5		
16 Ríša	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																	5		
17 Adam	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																			

- »K« -> kreslení
0. Ohňostroj
1. Soubój se zlobry
2. dům v roklince
3. mlžné hory
4. zajati skřety
5. útěk tunely
6. hádanky a získání prstenu
7. Setkání s vrčky
8. balancování nad skřety
9. Na křídlech orlů
10. Doma u Medděda
11. průchod temným hvozdem
12. překonání začarované řeky
13. přenesení Bombura
14. setkání s lesními Elfy
15. zajati pavouky
16. zajati lesními Elfy
17. útěk ve vinných sudech
»P« -> pololetní - Lesní řeka

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny ohýbače mozkových závitů. Na víkendové výpravě jste luštili některé známé šifry. K některým jsme se však nedostali. Třeba k té, kterou vidíte pod tímto odstavcem. Vyluštěte a odpovězte na skrytou otázku.

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: chleba, mazanec, veka, buchta, žemle, strouhanka

LETEM SVĚTEM

O VÍKENDU JSME ZAKONČILI NAŠE PUTOVÁNÍ LESEM S PLNĚNÍM ÚKOLŮ A LOVEM KEŠEK NA OSTRAVSKÉM PLANETÁRIU. JE TŘETÍM NEJVĚTŠÍM PLANETÁRIEM V ČESKU A V MORAVSKO-SLEZSKÉM KRAJI JE JEDINÉ.

PLANETÁRIUM OSTRAVA

Bylo založeno v roce 1980 a dnes je součástí VŠB - Technické univerzity Ostrava. Sídlí v areálu na západním okraji města Ostravy v městském obvodu Krásné Pole.

Hlavní atrakcí jsou představení vsále planetária se sférickou projekcí a digitálním simulátorem vesmíru. Promítají se zde sférické filmy, které převážně popularizují vesmír, kosmonautiku a další přírodní vědy. Digitální technologie projekce zajišťují dva projektory společnosti Evans&Sutherland. Zobrazení pohybu hvězd umožňuje optomechanická technika Pandia japonské společnosti GOTO. Vše je ovládáno prostřednictvím řídicího a simulačního software Digistar 5.

Na skutečný vesmír se návštěvníci Planetária Ostrava mohou podívat skrz astronomické dalekohledy při pravidelných veřejných pozorováních nebo při sledování zvláštních úkazů, jako jsou např. zatmění Slunce a Měsíce.

areál planetária

Součástí planetária je i kinosál, kde se konají filmové projekce na klasické promítací plátno a také popularizační přednášky pro vážnější zájemce o vědecké poznatky.

V neposlední řadě si návštěvníci mohou pohrát s několika desítkami interaktivních exponátů v Experimentáriu. K tomu, abychom si různé experimenty vyzkoušeli, jsme se tentokrát nedostali. Třeba se do planetária dostaneme příště dříve, než za 15 let, jako od naší poslední návštěvy v roce 2004.

ÚNOR		BODOVÁNÍ							
pořadí	jméno	6.2.	13.2.	s322	20.2.	vyp	s323	kronika	celk
1.	Kája	*	7	3	8	8	-	9	35
2.	Veverka	*	8	-	10	7	3	-	28
3.	Tete	*	8	-	9	8	3	-	28
4.	Paťa	p	7	-	7	7	-	-	21
5.	Matouš	r	6	-	-	-	-	7	13
6.	Matyáš	á	9	-	-	-	-	-	9
7.	Maťo	z	-	-	-	8	-	-	8
8.	Kája ml.	d	6	-	-	-	-	-	6
9.	Ondřej	n	-	-	6	-	-	-	6
10.	Eli	i	-	-	-	6	-	-	6
11.	Ríša	n	-	-	-	6	-	-	6
12.	Vendy	y	-	-	-	6	-	-	6
13.	Olča	*	3	-	-	-	-	-	3
14.	Jáša	*	-	-	-	-	-	-	-
15.	Lucka	*	-	-	-	-	-	-	-

půlčik

výprava Lesní řeka

23. února proběhla pololetní výprava k naší dlouhodobé hře »OSAMĚLÁ HORA«. Nejprve jsme si v klubovně zkusili hru „Honba za prstenem“ a potom se vydali k Porubskému lesoparku.

Tam jsme plnili úkoly, hledali kešky a nakonec putování zakončili u Planetária, kde jsme navštívili program „Za miliardou hvězd“

Bylo nás celkem deset a bylo to příjemně strávený čas únorové soboty.

